

skatten, som er ganske overordentlig ringe, og der var i det om Sagen i December 1919 nedsatte Udvalg nogen Stemning derfor.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt talte om, at Kommunernes Budget er svulmet saa uhyre op, og sigtede vel navnlig i denne Forbindelse til Københavns Kommune. Dette er jo rigtigt, men vi fra vor Side har tidligere haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at naar Kommunens Udgifter har været saa overordentlig store, skyldes det i særlig Grad den uhyre Bolignød, som Tilstrømningen fra Provinserne har bevirket. Jeg tror derfor, det er ganske nødvendigt for Kommunen at faa dette Lovforslag gennemført. Jeg kunde dog ønske disse to Ting, Børnefradraget og Selskabsskatten, taget op til Overvejelse, men jeg skal ikke stille noget særligt Forslag derom, da det i Øjeblikket er af Betydning at faa Lovforslaget hurtigt ført igennem. Jeg vil imidlertid meget henstille, at man, saa snart Lejlighed gives, tager disse Punkter op til Overvejelse.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg takker for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Jeg vil understrege de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem Hr. Pinholt, thi jeg har tidligere selv været inde paa lignende Betragtninger, idet jeg har understreget Nødvendigheden af, at der manes til Forsigtighed. Ikke mindst vil Forsigtighed vise sig nødvendig paa Omraader, hvor der er et naturligt Fællesskab mellem Kommunerne, f. Eks. med Hensyn til Lønregulativer og lignende Ting. Om dette har jeg imidlertid tidligere udtalt mig her i Tinget, og jeg skal henvise til disse Udtalelser.

Jeg skal gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der fremkom navnlig fra det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen og fra det ærede Medlem Fru Elna Munch, idet jeg maa anerkende, at det konservative Folkepartis Ordfører (Glinde-mann-Nielsen) udtalte sig paa en korrekt Maade med Hensyn til mine Bemærkninger om Forskellen i Indstillingerne vedrørende Børnefradraget. Jeg vil minde om, at dette Lovforslag har en ganske midlertidig Karakter, og at det er fremhævet overfor mig af de paagældende interesse-rede Kommuner, at man maatte ønske det meget hurtigt vedtaget. Men naar dette er Tilfældet, forekommer det mig ogsaa,

at praktiske Rigsdagsmænd maa give mig Ret i, at hvis jeg skal imødekomme dette Ønske, skal jeg ikke rejse saadanne Spørgsmaal, som jeg ved vil give Anledning til, at man fra forskellige Sider vil kræve Overvejelser og Undersøgelser, som ikke kan endes i en Hast. Hvorledes ligger nemlig denne Sag? Den ligger saaledes, at paa Sogneraadsforeningernes Delegeretmøde i Efteraaret blev der efter en længere Forhandling om Børnefradraget ved Kommuneskatter stemt om, hvorvidt man skulde indgaa med en bestemt Indstilling til Ministeriet eller henskyde Spørgsmaalets Afgørelse til næste Aar. Stemmemforskellen var ikke stor. Mange var imod, at der blev opretholdt et Børnefradrag som det nuværende uden mere indgaaende Undersøgelse. Men ved Afstemningen viste det sig, at der var Fler-tal for, at Sagen skulde henstaa, saaledes at der blev Tid til de fornødne indgaaende Undersøgelser, inden man paa dette Omraade ændrede noget. Dette har været bestemmende for mig, idet jeg har ment, at naar Sagen laa saaledes, vilde det være rigtigst, at man ved denne midlertidige Lov ikke foretog noget paa dette Omraade. Naar dette Spørgmaal imidlertid nu er rejst, skal jeg sige, at jeg for mit Vedkommende har ikke noget imod, at Spørgsmaalet tages op til Overvejelse, intet imod, at Sagen gaar i et Udvalg, og at hele Spørgsmaalet her bliver taget op. Men hvis man ønsker det, og det sker, vil jeg ogsaa fralægge mig ethvert Ansvar med Hensyn til Tidspunktet for denne Lovs Gennemførelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Naar jeg udtalte, at jeg paa mit Partis Vegne kunde tilsige dette Lovforslag Støtte uden Udvalgsbehandling, var det selvfølgelig under den Forudsætning, at Lovforslaget blev vedtaget saaledes, som det her foreligger. Men naar der nu rejses det Spørgsmaal, om man ikke kunde gaa til et Børnefradrag paa 500 Kr., vil det være ganske nødvendigt at faa Lovforslaget i Udvalg, og da tør jeg ikke sige, hvor lang Tid Behandlingen kan tage, thi det er jo et Spørgsmaal, hvorom der i alt Fald kan opstaa forskellige Meninger. Jeg er derfor glad ved, at det ærede Medlem Fru Elna Munch vel udtalte sit Ønske i Retning af, at man kunde komme til dette 500 Kroners Fradrag,